

udgaar, vil det sige, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen meget rigtig udtrykte sig, at der i disse to Finansaar kun vil blive 5 Mill. Kr. aarlig til Oprettelse af nye Brug. Naar Tillægslaanene andrager det samme Beløb, $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr., vil der efter de Radikales Forslag være $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr. tilbage til Oprettelse af nye Brug, medens der efter Ministerens Forslag vil være $10\frac{3}{4}$ Mill. Kr. til saadan Anvendelse, hvilket omtrent vil sige, at efter Ministerens Forslag vil der i hvert af disse Finansaar kunne oprettes 542 Brug eller deromkring, medens man efter de Radikales Forslag knap vil kunne naa at oprette et Par Hundrede Brug. Jeg synes derfor, jeg er berettiget til at sige, at Vedtagelsen af de to Ændringsforslag vil være at give dette Lovforslag Gift.

Det ærede Medlem gaar altsaa med til, at de faa Brug, der kan oprettes, kan blive noget større. Deri er han enig med os; men han gaar imod os, naar det gælder om at gøre Loven effektiv. Det er dog det, der kommer an paa, og det er ogsaa Tanken med Lovforslaget, at der skulde blæses Liv i denne Sag, saaledes at Loven kunde komme til at virke i det praktiske Liv, og Folk ikke maa nøjes med Lamperøg. Og Folk vil faktisk kun faa Lamperøg, hvis disse Ændringer vedtages — hvad de fornuftigvis ikke bliver; det kan jeg da slet ikke tænke mig.

Medens det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen siger: Jeg tager de 14 Mill. Kr., som man fra Ministerens og Flertallets Side havde tænkt sig at anvende til Oprettelse af Husmandsbrug, og fører dem over til Anvendelse efter Jordlovene af 1919, fordi vi synes, at saaledes er de bedre anvendte, vil Socialdemokraterne have baade i Pose og i Sæk. De siger: Vi tager de 14 Mill. Kr. her, men vi gaar lige godt med de Radikale og vil anvende et tilsvarende Beløb efter den anden Lov, Loven af 1919. De vil altsaa have Beløbet begge Steder; og derom mener jeg at kunne sige, at det er at ville have baade i Pose og i Sæk, medens det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen dog holder sig indenfor den finansielle Ramme, som indeholdes i de to Lovforslag.

Jeg maa derfor meget fraraade de to Ændringsforslag, som er foreslaaede fra radikal Side; og jeg gør det ogsaa, fordi jeg ikke nærer Frygt for — tværtimod anser jeg det for et Gode —, at begge de to Jordlovsprincipper arbejder Side om Side. Her er ikke Tale om at lægge nogen som helst Hindring i Vejen for Jordloven af 1919, tværtimod. Det Lovforslag, som vi om lidt

skal behandle, gaar netop ud paa at muliggøre, at der til Anvendelsen efter Jordloven af 1919 kan erhverves Jord udover den Jord, man faar i Henhold til Lensloven, og at der dertil kan benyttes ca. 3 Mill. Kr. Det, som sker, naar disse to Lovforslag vedtages, er, at der i rigt Maal er Mulighed til Stede for Anvendelsen af begge de to Former, og det synes jeg, at alle vi, der er ivrige Tilhængere af Jords Udstykning — hvad jeg for mit personlige Vedkommende er —, skulde hilse med Glæde.

Til Tillægslaan foreslaar Socialdemokraterne anvendt et Beløb af $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., medens vi foreslaar $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Jeg vil fraraade Socialdemokraternes Ændringsforslag. Thi Hovedformålet er dog at faa oprettet saa mange Brug som muligt, og hvis Forslaget om de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. vedtages, vil der i de to Finansaar være $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mindre til Oprettelse af nye Brug; og det vil i hvert Fald betyde, at Antallet af nyoprettede Brug vil blive ca. 25 mindre. Jeg tror, det vil være langt det klogeste at fastholde Beløbet $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. og anvende Resten til Oprettelse af nye Brug.

Om det andet Ændringsforslag, som Socialdemokraterne har stillet under Nr. 7, maa jeg sige, at jeg forstaar det knap. Jeg tror, der maa foreligge en Fejltagelse, idet det jo er en Samarbejden af §§ 5 og 6; men da der intet Ændringsforslag er stillet om, at § 5 udgaar, forstaar jeg ikke rigtig, hvad Hensigten er med dette Ændringsforslag.

Jeg skal i det store og hele anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme mod Mindretallets og for Flertallets Ændringsforslag.

Olufson: Jeg skal ganske kort re-
plicere til de ærede Talere, der har været fremme, og vil begynde med det ærede Medlem Hr. Ulrich, som ikke synes at have opfattet meget af det, jeg sagde i mit Indledningsforedrag, idet han gentagne Gange gjorde sig skyldig i Fejltagelser, der absolut maa være begrundede i, at han har hørt forkert. Det ærede Medlem mente, at man ikke vilde fortsætte Statstilskuddene længere end til 1922—23. Men netop dette viser allerbedst, hvor menigsløst hele dette Spøgsmaal om direkte Tilskud til dette Formaal er. Thi hvis man standser i 1922—23 og siger: Nu har vi ydet Tilskud, og nu maa de paagældende selv klare Byggelaanene for Resten af Byggesummerne, og Bygningerne saa har en Værdi af betydeligt over de 6 000 Kr., da vil de, der har faaet Laan efter disse to Aars Jordlove, være stillede